

и надписитѣ. Тѣзи паметници сѣ монетитѣ на тракийскитѣ царѣ, които тѣ сѣ почнѣли да коваѣт твърдѣ рано, — още въ V. вѣкъ пр. Хр., така че тѣзи монети принадлежатъ въобще между най-старитѣ. Типоветѣ или изображения на тия монети, тѣхната направа, надписитѣ имъ и въобще туй, което може да се изрази съ думата *ковъ* на монетата, ясно доказватъ, че на тракийскитѣ царѣ не е била чужда древногръцката култура и че тая послѣдната значително е повлияла домашната култура на самата Тракия.

Тракийската нумизматика има за историята на тѣзи царѣ голѣмо значение, толкозъ повече, че нѣкои тракийски владѣтели и тѣхната епоха сѣ извѣстни единствено отъ тѣхнитѣ монети. Тази е една отъ причинитѣ, защо нумизматиката на тракийски царѣ се разбира по-добрѣ въ свѣрзка съ тѣхната история, а това именно е прѣдметъ и на настоящия кратъкъ погледъ върху историята и нумизматиката на тракийскитѣ царѣ, между които най-лично мѣсто завзема династията, произлѣзла отъ одризитѣ.

Тракийското племе одриси — *᾽Οδρύσαι* е населявало сегашното тракийско поле между Хемосъ и Родопа, напоavano отъ рѣка Хебросъ (Марица), въ която отъ лѣво се вливатъ Тонзосъ (Тунджа) и Ергиниясъ (Еркене), и отъ десно *Ἀρτησιός* (сегашна Арда). Въ жгъла, който образува Тунджа съ Марица, одризитѣ основали градище, на което тракийското име било *Uscudama* и което въ врѣме на македонското владичество се прѣименувало въ *᾽Ορεστιάς* или *᾽Ορεστία*, споредъ колониститѣ, прѣселени тамъ отъ областта на Ореститѣ въ западна Македония; най-сетнѣ въ римско врѣме градътъ се нареклъ *Hadrianopolis*, отгдѣто произлиза и сегашното име Одринъ. Тукъ е била *᾽Οδρυσά. πόλις ᾽Οδρυσῶν*. Самото племе се казвало *᾽Οδρύσαι*, но срѣща се и формата *᾽Οδρύσιοι* и *᾽Οδρυσῆται*; послѣдното име въ родит. п. се чете въ надписа на една бронзова монета: *᾽Οδρυσῆτων*. Названието *᾽Οδρύσης* се срѣща и въ Малоазийската област Битиния, гдѣто е била извѣстна подъ това име рѣка *Odruses*, притокъ на р. *Rhyndakus*, което покрай други географически названия свидѣтельствува за сродството на малоазийскитѣ тракийци съ европейскитѣ. Като аналогия привежда Томашекъ, *Die alten Thraker I.*

отъ 4. вѣкъ и по послѣдно врѣме, каквито били намѣрени въ Атини, въ Тракия до сега не се открили, при всичко че можеме да прѣдполагаме, че на тракийскитѣ царѣ отъ Атина били изпращани заедно съ златни вѣнци, скъпоцѣнни вази и други дарове подобни документи, каквито сѣ атинскитѣ надписи за почетното гражданство, дадено на тракийскитѣ царѣ и за сключени съ тѣхъ договори. Както най-старата история на Тракия изобико така и на тракийскитѣ царѣ частно е още заключена като голѣма гатанка въ многобройнитѣ могили на България, особено южната, отъ които една значителна частъ сѣ тракийски и отъ които нѣкои навѣрно ще да криятъ гробници на тракийскитѣ царѣ и първенци; че тракийцитѣ имали обичай да заравятъ подъ могилитѣ своитѣ умрѣли първенци, за това свидѣтельствува извѣстниятъ класиченъ пасажъ у Херодота V. 8. И така нѣма съмнение, че бѣдшитѣ систематически разкопи на могилитѣ въ България ще изнесатъ на бѣлъ день паметници и старини, които ще освѣтлятъ не една тъмна до сега страница особенно въ история на Тракия и на тракийскитѣ царѣ, и отношението на тракийската култура къмъ културата на древния изтокъ и къмъ класичната култура. Досега освѣнъ нѣколко случайни и полувѣстни, недостатъчно описани находки въ могилитѣ, нищо не знаемъ за значението на тѣзи отдавнашни и многобройни паметници, научно неизслѣдвани още отъ никого! Срав. Сбм. XIII. стр. 404., какъ се произнася за значението на могилитѣ извѣстниятъ французки археологъ S. Reinach; вижъ и Котляревский, О погребальнихъ обычаяхъ древнихъ Славянъ, стр. 155.